

24. 2. 1961.

Nämä ~~minun~~ kirjoitukseni, joita on tullut jarruksi paperille. Ovat syntyneet ^{useiden vuosien} viiden vuoden ajalla hajanaisesti sieltä ja täältä, silloin ja tällöin kuinka joken aihe on ^{settimet} noussut mieleeni. Useissa ^{sra} aiheissani on pohjana Asokelan maisemat. Tämä johtuu siitä, että elämäni mielenkiintoisimmat vuodet 8-18 jouduin olemaan Asokelassa. Siellä on hyvin vanhat asutusseudut Porvaan jokilaaksossa. Kamppakeraamisen ajan asutusseuduja, jotka iässä kilpailevat Suomen vanhimman asutusseudun Suomusjärven ikivanhan asutusalueen kanssa. Nämä seudutahan ovat olleet asuttuja n. 5000-6000 ⁷⁰⁰⁰⁻⁸⁰⁰⁰ vuotta sitten.

Luko

Mutta historiallisia tietoja

alkaa olla ksholasta, vieläpä koti-
kylästäni Nietoasta mainitaan
että 1363 luovutettiin Turun
tuomiokirkolla maatilajensa
Nietaasta Porvoon pitäjässä.

Nietoassa oli jo ainakin 1700 luvulla
nietjä taloa nimittäin Marttila $\frac{1}{4}$ mt, Matti-
la $\frac{1}{3}$ mt, Sipilä $\frac{1}{4}$ mt, ja Uryäli $\frac{1}{3}$ mt. Näillä
maantalimäärillä ei ollut talojen maa-
alueiden suuruuteen nähden vahin-
täänkään merkitystä. Metsäalue oli
täysin yhteisömeträi. Metsäaluekin
oli aikoinaan ollut jaettu sita ositteli-
vat kivipyyhkit, jätka olivat säily-
neet täysin kunnassa, erittäinkin,
jos ne olivat sattuneet kalliolle.
Niistä ei yleensä juuri arvostettu,

mutta
6/4 187

muutt
jaska
lässä,
vaimo

Synt
* näm

metsä
heidän
muuten
väh

Mutta
mässä
Lailis
pellon
määrä

Jos
syyks
omist
ollut
uksii

mutta jatkumverjan Troosta
6/4 1872 Sipilille lampuodiksi
muuttaneet Johan Fredrik
Jaakarpiika synt 13/8 1828 Mantsä-
lässä, kuollut 22/5 1890 ja hänen
vaimensa Maria Henriika Lindroos
synt 4/1 1835 Pernosissa, kuollut 14/2 1906
* nämä pitivät yllä käsityste-
metsäsaroiista. Yrjän talokin
heidän käsityksensä mukaan oli
muutettu Sipilän metsäsaralle, ja
nänkin se oikeastaan olikin.
Mutta sille jaotuksella ei ollut pienim-
mässään määrässä mitään
lailista voimaa. Ne olivat vain
jeltomaat, jotka olivat juridisesti
määrätty kullekin talolle.

Jos nyt siihen aikaan erimielis-
yyksien sattuessa lampuodin ja maan-
omistaja välillä ensinmainitulla olisi
ollut mitään laissa pitäviä oike-
uksia.

Harhittematontakien naapurisuh-
teissa tapahtui. Pari sellaista tulkoas
tässä mainitukse.

Yrjän mäellä lähellä isoon
metseen vievää veräjää oli jo
aika korkea kauris tyylinen koivu.
Me yrjäläiset suojelimme sitä. Mutta
eräänä päivänä huomasiimme koi-
vun haadetuksi ja tehdylksi rangoik-
si. Ei ollut mita paikkakunnalla
kuin Sijin isäntä Isma. Lomoihin
aikoina Yrjän lähdekaivo täytet-
tiin roskilla. Kerrattiin, että po-
liisi pakotti Sijin puhdistamaan kai-
von. Tämä kaivo oli Yrjän pää-
asiallinen vedenottoaika.

Täm
lampu
sui m
sijaintu
golla.
Vaiketa
jankun
pinta-
mansa
Nämä
hyvässä
että jos
paakas
tullijo

Huhtanmäki

Tämä minun kotikyläni oli

lampuodikylä (täysin, johon kuului neljä lampuotitaloa. Kaikki sijaitsivat Porvoonjoen ranta-alueella.)

Kaikkia talot olivat manttaalittain jonkun verran eri suuret, olivat pellot pinta-alaltaan suurin piirtein samansuuruiset, noin 25 ha kunkin. Nämä talot olivat maittensa vuoksi hyvässä maineessa. Jos sattui minulle, että joku talo jostakin syystä tuli vapaa-ajan vuokralaisesta oli siihen tulijoita paljon.

Itse omistajan kartana oli suorinta
 tieta 20 km päässä Niitolaan etelään
 ohi ~~Pöytävaaran~~ ^{sta} ~~gosta~~ oli Stensvöden
 kartanoon vielä 5 km. Itse kartano
 oli samanimisen ^{meren} lahdden rannalla
 Siellä me niitolaiset kävimme
 "taksvärkissä" päivätoissa. (Tähän ^{keväällä} ~~viis-~~
~~denaiksaan~~) valmistauduttiin maaliskuun
 päivätoihin joihin ^{varettellin} kuului 2 miestä ja
 2 hevosta ja lantakoureki. Tällöin
 ajettiin kartanoon halkoja ja rankoja
 ja kartanan maantiesille soraa,
 joka oli pääasiassa rapakivisoraa
 Siellä oli silloin vielä runsaasti
 isompia ja pienempiä rapakivisiä
 (onko niitä vielä riittämiin)?²⁰
 Kartanossa saimme käyttömme
 manshedihuoneen. Siellä nukuimme
 alkuputjoella

1899

30

9 29

(Olin
 Mutta
 tapahtu
 putosi
 m. Bjurbo
 valo ja
 valoilm
 n. 45 km
 aivan
 sin pal
 vedenpu
 vaival
 Nä
 aika
 loin m
 ni ei
 työn
 helvol
 hän o
 täysin

(Olimme silpoin juna levolle menossa)

Mutta 12 päivänä maaliskuuta
tapahtui ihme, sillä n. 1/2 11 illalla v. 1899
putosi meidän olipaikastamme ^{n. 45 km}
Bjurbölen meteori, härettömän kirkas
valo ja ankara jyväni seurasivat
valoilmiota. Meteorin putosi meistä
n. 45 km päässä Bjurbölen lahteen
aivan matalan rantoveteen, josta mete-
orin palat nostettiin ylös. Leitettyä lonkkuista
vedenpitävä kehys ja sieltä suurella
vaivalla saatiin meteorin ^{osa} nostetuksi.

Nämä taksvärkki ajat olivat
aika mielenkuntoisia Olin sil-
loin n. 18 vuotias. Mutta nuoruutta-
ni ei koskaan alleviivattu
työn teettäjien puolesta, Olin
helvollinen "taksvärkkäri" ja se-
hän oli minun kannattani
täysin riittävä.

Kun talvella mentiin hevosella
 Porvooseen, niin aina mentiin
 Kerkkaan kautta, sillä näin mat-
 ka oli vain 15 km kun se muu-
 ten Manninkylän kautta oli 20 km
 Kerkkaan kautta kuljettessa
 tuli suuri osa ehkä suurin osa
 jokijäämatkaa. Matka alkoi
 Pakkalasta Si Tyystein ohi Pohjois-
^{yrjän}niityn pohjoispuolelle ajaksimeen
 asti, josta mentiin jokijäälle.
 Sitä kuljettiin n. 5 km. Lenttalan
 keskenniskaan asti. Mutta hyvin
 muistan erään taloen, jollain ajettiin
 kaskestakin, ^{alas}Oli nimi Nietaan
 metsästä ajettava Porvoosen lavallista
 enemmän puitavaraa, Lenttalan
 kasken heikkoja kohtia keinotekoi-
 sesti vahvistettuihin ja niin jätäs-
^{Kerkkaan silloin ajettiin}
~~tun~~ aina Strömsperin kaskemiskaan
 asti. Siinä oli myllyä varten sulku,

joten
 ja ni
 aina
 kalla
 lan a
 hen jo
 (Kytth
 lolan
 (se ni
 siltaat
 Tou
 keräth
 Sakrat
 rästä h
 taru
 Kazarat
^{lannan}
 2. He
 puoka
 Tämä
 min. C
 mahdat

joten oli noustava maalle,
ja niin sitä ajettiin sitten maitse
aina ^{kerkkaan silta} Jorvoosen asti. Tällä mat-
kalla oli varottava Kallolan sil-
tan alla olevaa heikkoa jäätä. Si-
hen joskus hevoset putosivatkin,
(Nythän tässä mainittuja Kal-
lolan komeate ^ä ^v päärahenmusta
(se nim. jaloi) enemmän kuin
siltaakaan ei ole olemassa. X

Toukokuussa oli mentävä kartonnan
keräilyyn. Silloin oli oltava mukana
sahrat tavalliset puusta saadun vää-
rasta koirusta tehty kaksisaarainen-
^{taru kappi}
saharat ^{lannanajone} ^{halka} ^{hinnappaa} ^{leikkuri} ^{pyörillä} rautakärsillä.
2. lle miehelle ja 2. lle hevoselle
puoka piti olla n. 2 välikon ajaksi.
Tämä toukokuu oli erikseen läm-
min. Oli vähennettävä vaatetusta
mahdollisimman paljon. Minäkin panin

luvunin kadan quasta sisälle.
 taskussa oli askettain ^{Sijalla on n. 10-herr} ~~deh~~ ^{salasta}
~~seleynqite~~ Mikroyhodult Pilluin punitale, ^{tyh.} 10 herr
 ostamani hello, hinta 35 mk
 hevonen, nuori semmoisen on ami-
 tuinen, jos se saa suuhunsa, muu-
 sen valtaa haku leikkia ^{sillä} se kanssa
^{se. nostan j. lasthee}
^{nostan j. lasthee}
 sin tamakin, joku isku kallon taulu
 sai aikaan saraja. Mutta sitä
 huolimatta hello on hyvin käynyt
 aina näihin asti n. ⁴⁰ 60 vuotta. Se oli
 kymmeniä vuosia veljelleni Sakutilla tietäm. yjässä.

Piltten tuli heinäkuu ^{tl. on heinäkuu}
^{12. p.}
 "Herrmannista heinäkuu." Pilttin
 ei tarvinut olla mukana muuta
 kuin viikate ja ruoka 10 päivän
 ajaksi. Pilttin vielä oli n.s. maa-
 nittelyheiniä, jota viikattaella mitettiin
 Kuivänmaan pantiin seipialle ja
 haasialle. Seipäaseen, jotta se hei-
 nät kovin painuisi, piti lyödä
 2 kolmen tuuman naalaa

n. 30
 jotta h
 an la
 mast
 golla n
 otetta
 lat pois
 Stensvö
 kin lu
 hyvin
 saattoi
 lysmail
 vani, et
 suomen
 futasi
 kuussa
 oli 190
 miehet
 nossa

1899

tarkassa stumman nauhoja ja

kiwi

n. 30 cm välimatkan jäähin,

jotta heinät eivät painuisi tiian lujaan ja estyisi kuivumasta. Oli kiwi laskussamme, jolla naulan löimme. Kuivia heinää otettaessa lyötiin hangolla naulat pois, eikä näinä enää lumioitu Stensbölen kartanaujellot ja erittäinkin luonnannumityt olivat yleensä hyvin alavia maita. Merituntit saattoivat joskus nostaa vettä viljelysmaillekin. Luulen aikoin muistamani, että heinässä oltiin ^{kartanaujellossa} ~~lammessa~~ vuonna, jolloin Bjurbölen meteorin putosi ~~sin~~ kun se putosi saarialuksessa 1899, niin seuraava heinäväikate oli 1900. 1899 heinäkuussa oltiin ^{stamme} me Nielaan miehet heinätaaksvarhissa Stensbölen kartanaujellossa

Tämä aika oli niitä aikaja-
jolloin Linnank. (Viktori Pettersen)
ja Uusi-maa lehti vaikuttivat
Uudenmaan suomalaisen rah-
vaan pürissälhyvin voimakkaas-
ti ~~eri~~ elämän ^{eri} aloilla.
Paikallinen väestö oli enemmistö
ruotsalaista, mutta hyvin sovinnne, sillä
työväki paikallinekin osasi suomea.
Linnankaski herätti myös hiihtohar-
rastuksen Torvoon. Niinpä maalis-
kuussa 1899 oli huomattavat hiihtokil-
pailut Stensbölen - Bjärbölen lahdella.
Hiihtoharrastus oli jo herännyt sikäli
että kylien kerken siellä ja täällä
oli pienempiä kilpailuja jaanta
taimeksi. Niinpä Askolassakin
frappilan kolidalle koskeniskalle
oli kilpailut, jossa minäkin olin
onukana huonolla menestyksellä.
Nämä V.P. järjestämät. Jakoi palkinnon
lank

Kerkeä
hyviä
veljeksi
ominta
suulla
pailui
palkin
selle,
näkö
joitaa
olimm
jandui
reimp
parhaa
aan.
nut.
paitka
sano
firra
kaisten

Kerhossa oli silloin jo aika
hyviä huhtajia Maki-Lampilan
veljekset ja Paonaisissakin
onnutamia. Mutta Porvoon joen
sinulla öskön mainituissa kil-
pailussa ei ainakaan ensi-
jalhinto tullut paikallakuntalai-
selle, vaan sen vei hyvin kuivan
näköinen Pyyhonen. ^{mininon}
joista. ^{Kymenlaakson} He ^{kilpailupaiketta} ^{oli vain jalka} ^{kuu jättä} ^{kuu jättä}
Metsän takavartijat
olimme innokkaina mukana.
Jauduimme juuri kilpailun kei-
reimpään hahtaan jossa Kerhosen
parhaat koittivat pitää juoli-
aan. Mutta mitään ei autta-
nut. Pyyhonen vaivatta sivutti
paikallakunnan parhaat. Tielijä
sanoi ohittaessaan: "Mitäs sin
firreat." Se mahtoi käydä H kerhko
kaisten sydämelle.

Askolaisia 1.

Vikmannin heijuri oli ehkä Vikmannin
mäen ensimmäisiä asuttajia. Hän asui
ikivanhassa haimaassa mökissään
ja nävi taloissa töissä tarvitessa
vaikkakin oli varmaan siellä 70-80 velti
maille. Koko kesän hän oli paljain
jaloin. Rukin ja kauran sängöt
eivät näyttäneen vähääkään mää-
rässä hänen pistävän hänen jaloi-
hinsa. Hän oli ohhera käymään ruistal-
loissa, joita Nieman ~ Väskolan vilje-
lysalueella oli joskus useitakin. Niissä
annettiin ruokaa ja miisiä miehii
näytti etupäässä talloihin vetävän
oli se, että vinnaryyppyyjään nüs-
sä tarjottiin. Käin tultun iloiselle
tudelalle. Joskus se joki siihen, että
alettin kirkkua voimia. Muistan
erään ruistalokan tilaisuuden Väsko-

lavo Ali-Mänttilässä. Siellä asiat

kehittyivät siihen pisteeseen, että
jotkut alkoivat jyllyttää Viikmannin
fajaa painimaan erään nuoren
reippaan miehen. ^{Se oli tuomittu ja pualetti jähkeä.}
muista hänen nimeään. Tuntomerkkään
maunittaisin, että hän katsaa har-
seasti, vaikka niinkuin koulussa
sanottiin hänellä oli "kierot silmät".
Paini oli n. s. sylipainia ja kamps-
pää ei saanut. Viikmannin fajia oli
ollut suurempina kumuluissa voimies-
taan eikä hän myöskään arvellut men-
nä tuon nuoren miehen kanssa pai-
nimaan. Se suurempi oli aika juthä-
hontelo. Oli erittäin mielenkiintoista
nähdä, kun V. fajia otti hyvin
alhaalta ympäriltä künni ja

mosti
että j
avutun
hän k
han. k
ja asat
sin f
yksiä ke
Korkein
tinsun
Oli otetta
uusittai
oli ksan
voimakas
minen
fennis
kiloilla
sanoma
maa k
se tosi

nostti jalat irti maasta, niin
että painitoveri ^{oli näin painopisteen muuttuessa} oli tavan
avuton. Eikä aikakaan, kun
hän kiepsahti selälleen maa-
han. Kyllä me asetimme taputtan
ja asotta mieltämme Tihonin
sivun puolesta.

Kerran syyspuolella T. f. kutsuttiin
Korhiin ja meidät määrättiin Kriin-
tinsuon aroon oja ^{aan} paranteluun.
Oli otettava pientareet pois ja oja
rusittava. Mutta niissä pientarass
oli kasvaneet lullakseni angervaa
voimakkaasti, sillä pientareen suo-
sinen tuotti aikamoisia voiman-
jännistuksiä. Ei T. f. juuri kaskean
kivoillut, sauttu huft hän puhkesi
sanomaan: "Tässä on min piron ja-
haa kukhanjuurta." ja sitäkin
se tosiaan olihin.

1) Vahlijussi 2) Nietaan
Pegerstraße Ruutari

Siihen aikaan, kun me^v 1889 tulimme
Mäntsälän Nummisesta Yrjänä oli
Nietaossa kaksi sellaista itsellistä, joilla
oli omat huoneet. Toimari oli Toisto
nimitettiin Vahlijussiksi. Ehkä hänen
kirjallinen nimensä oli Juhans-
son. Hän asunuksensa oli Vähänkäl-
tion pahoispiian kohdalla Sipiin
pellon puolella. Siinä oli kaksi
huonetta. Minusta näytti niinkuin
^{asunon} jontkun hävitetyä talon kaksi
pinnakkaista kamaria. Ne olivat
äärettömän huonossa kunnassa
Oli ihmeellistä kuinka sen
asukkaat, Jussi ja hänen vaimonsa
Leena siinä tarhenivat. Heillä oli
^{asunot. Toimari oli aittansa.} lapsiakin, jaisti ainostaan onno-
rimaan Tida mimisen hämärästi
muiston. Niistä saattaa olla

useam
Heidän
ja maan
galsain
eräänä j
mana
toan no
ratoksi
gässä.
ahkera
kaisesti
suuriru
lahkeise
sen aika
Sikaise
tuksi, ei
Koko hy
Kylän la
sän ase
jotenkin
kuiten
Pakso

useampia viikot elassa.

Heidän aikamiespoikansa oli silloin

jo maailmalla, oli Helsingissä
gässain ammattissa. Tämä poika
eräänä juhannusaikana kävi katso-
massa entistä syntymäseutuaan. Mie-
toan nuoret hurrasivat vieraan
ratoksi tanssit, jotka pidettiin yr-
gässä. Ja tämä nuori "Juhannus" oli
ahkera tanssimaan. Huonista eri-
kaisuudesta herätti hänen ristiriitaiset
suuriruutuiset ja tavallista leveämpi-
lahkeiset ^{suoramat} housunsa. Taisi olla
sen aikaista Helsingiläismuotia
siikaisemminkin jo on tullut maini-
tuksi, että Nietaassa oli 4 taloa.

Koko kylän p.a on n. 12,5 km²

Kylän laajaa metsäalaa oli yhteismet-
sän asemassa, jota lampuodit saivat
jotenkin vapaasti käyttää. Täytyy
kuitenkin myöntää, että metsää

Pakomaja ~ Jaksomaja

jossain määrin ^{metriä} hääskättiinkin.
Muistan senkin ajan kun veljeni

Rikhartti oli kotona, jolloin vielä
kuusia haavina hääskättiin
tarkkaan. Rikhartilla oli tapana
kuiveta kuusen latvaan ja kar-
sia kuusi. Hän kai luuli, että
näinhin voi tehdä, ettei kuusia
tarvitse poistaa. Mutta näin karssi-
tut kuuset säännöllisesti kuivui-
vat jo seuraavana kesänä. Muis-
tan tällaisia kuusia Kivimäntyn
aidan ja tien välissä, Juerin
tällainen „kuivattamamme“ kuusi
oli aivan lähellä Takkelan rajaa
ja lähellä Aunan^{rotta}rottaa. Se oli oikea
mastopuu. Tällainen metsänhaas-
kaus johtui ymmärtämättömyytes-
tämme. Emmekä niin enää mene-
tellet myöhemmin. Tässä mainittu
kamea ^{kuusi} kuivui seuraavana
kesänä

to Tak
vakti,
kuivuu
mista

~~20~~ Tähtijussista tulikin metsän-
v. hakki, jonka velvollisuutensa
lym. kuulua tavittessa näyttää
vielä mistä sai puita kaataa,

pana

kar

ai

u

arsi

ivui-

uis

tyn

u

usi

jaa

rikea

haar-

es-

ener

itlu

Paarinen + Leino

Niitton kylän keskellä

^{on} ~~ole~~ kallio, jota sanotaan Taksi kalli-
oksi. Sen jatkona Takkolan päin
~~ole~~ ^{on} Takakallio. Ne ^{ovat} olivat oikeas-
taan samaa kalliota. Yhdessä
kahdasta kalliosta ikäänkuin
kohotaisuudesta jaisiin
matalaksi vetäen ^{niiden} jätteen ir-
tonaisia maalajeja, jotta
siitä sitten voi kalliota helposti
ylittää. Kallion korkein kohta
on sivulise kulkevan tien ^{juuresta}
Mutta alemmaa kulkevan ^{on} ^{n. 10 m} ~~joen~~
juuresta luulen olevan eroa
jopa 20 m.

Tämän kalliion eteläpuoleisessa
päässä on Iinutanin mökki, jossa
asui aikoinaan n. 60 vuotta ^{ih + ke}
sitteen suutari ja hänen vaimonsa ^{+ k}

Molenn

Maija.

Sukunimi

oli aivan

ei sano

maasta.

siksi, e

peruna

kuutenka

mullasta

omua

elättää

myöhem

vaativi

(oli sen

takin t

virtasi

oli tuke

usein

suman

Molemmat ja kuolleet

Lammela

Maija. Enkoskaan kuullut heiltä ^{län} olevan

sukunimeä. Heidän asumukseensa

oli aivan lähellä kalliota. Sini ^{tan-}

ei sanottavasti ollut - viljelyskelpoista ^{tella}

maata. Mutta kuitenkin Sini oli

siksi, että iso onnenapuri ja joku

perunalautti siihen mahtui. Lunden

kuitenkin ~~olla~~ suuri osa tentilla olevasta

mullasta on koolla (ehkäpä kantamalla)

omualta. Isäntäni kaetti aikoinaan

elättää perheensä suutarintyöllä, mutta

myöhemmin ihmiset tulivat Turhan

vaativiksi ja tytöt vähenivät.

[Oli sentähden otettava vastaan muk-

takin työtä. Parvoon joella, jota

virtasi aivan läheltä, aina heinäisin

oli tuhina aittoja. Toimipaikka ehkä

useamminkin oli Dekholan kaskella 1881

suomamiehenä. ~~ja~~ ~~nin~~ oli ~~seura~~ 1903

1881
7 28.

Muistan tämän vuoden tarkoin
sentähden, että olin silloin kansakoulun
siimeisellä luokalla. Koulun tuli ⁹⁶¹ tieto,
että V. Kosken on pudonnut kaksi
miestä. Se teki meidät vähän toti-
seksi. Hyväluontoiset Ali-Mättälän
Eemelin silmistä alkoi tipua
kyynelset. - ^{Kosken} Nämä pudonneet meni-
vät tukkien mukana alas koskesta
ensiksi m. a. Eevan laukusta putouk-
sesta, johon tukit hyrijän vahtia
tulivat ja pidemmäksi upposivat
siihen noustakseen kuin synt-
tilät pystyssä ylös, jätkaakseen
sitte ^{maupotteen} taas kosken ajajuuksussa
motaamaan. Tässä lahdassa saa-
tiin toinen pudonneista vedetyksi
ylös, mutta toinen, Metoan suu-
tari, menetti hengensä ja ^{gasta kok.}
nyk. ^{taka} Tiffin ^{Thyris, matyn} pellon alla ^{brancet} saa-
tiin ^{dalla} kaulleena ylös.

Näin
kaksi p
Vihtoi,
Hän oli
vanhem
hylässä
suutarin
tytän ka
Kerkeä
suutarin
toja ja
(v. 1961) on he

Nuo
Hän oli
Mutter h
luun, L
mat aliva
eivät y
otta p
Eemelin

Näin hukkuneella suutarilla oli
kaksi poikaa. Vanhimman nimi oli
Viktor. Me olimme aika paljon yksteissä.
Hän oli miehestä ^{7-8 vuotta} neljä vuotta
vanhempi. Kävi suutarin opin Kaaren-
hylässä. Kävi taloissa tekemässä
suutarin toita. Arviotui Pietari Korpian
tytön kanssatoiselt puolelt jakee. Muutti
Kerkkoeseen Hannulan mäelle. Luopui
suutarin ammatista, hankki maapals-
toja ja ryhtyi maanviljelijäksi. Nylhjän
(v. 1961) on hänen noin ~~2~~ 3-4 vuotta nuorempi

Nuorimman pojan nimi oli Eemeli.
Hän oli hyvin vilkas ja ^{lahjakas} huomattava
Mutter hän ei päässyt edes kansakou-
luun. Luulen, että Eemelin vanhem-
mat olivat sen ajan ihmisiä, jotka
eivät ymmärtäneet Toti asiaa
ottaa paikkansa kannalta. Kun
Eemelin kanssa mittei samankai-

senä jänduin suuten mökille
usein ja meillä oli silloin Emmelin
kanssa paljon yhteistä. Mutta
pojan piti olla aina äitinsä tie-
topiirissä ja sinä oli äidillä
yllen suuri urakka. Sillä se
kallio oli sellainen, että sen
koloihin saattai helposti
pöhlöttäytyä. Sen poika
usein tekikin. Koko Nielen
lähiyölä^{kin} kuuli silloin huu-
dan: "Emmeli, Emmeli, missäs olet
tule pian kotiin" "Emmeli" muuten
oli erittäin helppo poika ja amon
ammensa ja edistymisensä seppä.
Jos hänellä olisi ollut varallisuutta
ja vanhemmat oli väineet häntä
tutea, niin hänestä varmaan
tallut^{ky} huomattava yhteiskunnan
jäsen.

Hänen vanhempi veljensä

Vilho
Emmeli
yli 60

Emmeli
nustukki
kuutensa
Askolan
ajat Lin
näytelmä
hanelle
Hän on
suomen
teoksen

Kesä
autolla
mäellä
suutarin
Hän on
hempi
työin
ään ka
Ja qitain
amma

Viktori ^{Paarun} elää vielä, ^{Hannulanmaalla} mutta ^{Kerkkoossa} Gemeli ^{Leino} kuoli kullakseni hiutana
yli 60 vuotiaana.

Gemeli joutui myöhemmin W.P. kustan-
nusliikeseen. Luulen että hänen lahjak-
kuutensa siellä huomattiin. Hän oli ^{hämölin} ^{aitaakin}
Askolon Nuorisoseuran esimies julkat
ajat Linnank. aikanaikin. Oli innastunut
näytelmien ohjaamiseen ja välillä
hänellä oli asia näytelmissäkin.
Hän on kirjoittanut mielenkiintoisen
^{esirjasa} ^{leoksen} (70 siv.) Linnankosken läpiellä (7 sivua)
Antti Leino

Kesällä 1961 otin vuokraamallani
autolla Kerkkoan Lentä Hannulan
maella Isatsonassa Nietaan entisen
suutarin Viktori Saarisen kotia.
Hän on n. 9 vuotta minua van-
hempi. Mutta silti sovimme
työni yhteen. Hänellä on ryhky-
ään kauniin puentilan amustaja
ja gitaa paljon ryhkyisestä
ammalstaan. On vielä hyönn